

Referat despre Seleucos I

Dupa batalia de la Ipsos, din 301 i.e.n., cand coalitia diadohilor Cassandros, Lysimachos si Seleucos infrange pe cel mai stralucit general al lui Alexandru cel Mare, Antigonos Monophtalmos, ideea reunificarii imperiului macedonean dispare definitiv. Pe teritoriul acestui imperiu se intaresc trei state: Macedonia, Egiptul Ptolemeilor si Regatul Seleucid. Cel care a creat acest ultim stat, generalul Seleucos, unul dintre cei mai buni comandanti din armata lui Alexandru cel Mare (comandase cavaleria hetaira), a fost omis la prima impartire, din 323 i.e.n., a imperiului lui Alexandru cel Mare. La cea de-a doua impartire, in urma participarii sale la coalitia diadohilor contra lui Perdikkas, ciliarhul imperiului, Seleucos obtine Babilonia (1 octombrie 321 i.e.n.).

Avea, la acea data, 37 de ani si intre competitorii la refacerea unitatii imperiului lui Alexandru, detin pe plan militar a doua sansa, dupa Antigonos. De altfel constituie si prima tinta a acestuia, care, in 316 i.e.n., il alunga din Babilonia. Refugiat la curtea lui Ptolemeu Seleucos devine sufletul coalitiei contra lui Antigon obtinand la Gaza, in 312 i.e.n., o victorie hotaratoare, urma careia Seleucos reintra in Babilonia. Inaugureaza, d acel moment, politica de refacere a Imperiului persan rand pe rand, cucereste vechile satrapii, stabilind granita statului pe muntii Hinducus la est si Marea Egee la vest pe lantul Caucazului la nord si Golful Persic la sud, cuprinzand o suprafata de circa 3,5 milioane kilometri patrati, adica imperiul lui Darius minus Egiptul, Palestina, Siria meridionala si cateva parti din litoralul Asiei Mici. In expansiunea sa spre est, dupa o serioasa informare, asigurata unul dintre cei mai abili diplomati ai epocii, Megasthen trimis la Pataliputra, capitala Imperiului Maurya, Seleucos se opri pe Hinducus, renuntand la satrapiile indiene (305 i.e.n.). Cu suveranul din Pataliputra, Chandragupta incheie o alianta.

In acelasi an, luandu-si titlatura monarhica Seleucos I, la care a adaugat supranumele "Nikator" (invingatorul), se proclama rege, imitand ca si ceilalti diadohi exemplul lui Antigonos. Tot atunci a primit, in contul aliant indiene, 500 de elefanti de lupta, pe care-i pastra pentru infruntarea hotaratoare cu Antigonos Monophtalmos si fiul acestuia, Demetrios Poliorcetes, la care se astepta. Antigon se intarise considerabil in urma victoriilor lui Demetri Poliorcetes la Atena (307 i.e.n.) si, mai ales, contra lui Ptolemeu I la Salamina de Cipru (306 i.e.n.) in cea mai ampla batalie navala a vremii.

Confruntarea decisiva dintre Seleuc I si Antigonos a fost si ultima din infruntarile dintre diadohi care au contribuit hotarator la reasezarea relatiilor in Orientul antic dupa Alexandru cel Mare, a avut loc la Frigia, la Ipsos, in 301 i.e.n.; ostile lui Seleucos I, principala forta a coalitiei Seleucos-Cassandros-Lysimachos-Ptolemeu obtinu o victorie stralucita, iar Antigonos Monophtalmos se sinucide. De la aceasta data, Seleucos I nu a mai avut decat infruntari nesemnificative cu ceilalti diadohi¹ si se putu consacra organizarii interne.